Contract de vânzare încheiat ulterior deschiderii procedurii insolvenţei

Regula de principiu consacrată de art. 46 alin. (1) din legea 85/2006, respectiv art. 84 din noua lege a insolvenţei este aceea că, având în vedere situaţia de excepţie în care se află debitorul prin intrarea în procedura de insolvenţă, toate actele, operaţiunile şi plăţile efectuate de debitorul insolvent, sub sancţiunea nulităţii absolute, nu mai pot fi făcute decât sub controlul persoanelor abilitate să monitorizeze procedura.

Se pune problema valabilităţii unui contract de vânzare încheiat ulterior deschiderii procedurii insolvenţei, în contextul incidenţei principiului validităţii aparenţei în drept.

1) Principiile ocrotirii bunei-credinţe a terţului achizitor cu titlu oneros şi al asigurării stabilităţii circuitului civil nu înlătură nulitatea absolută în privinţa contractului de vânzare-cumpărare încheiat între societatea debitoare şi cea pârâtă, întrucât principiul ocrotirii bunei-credinţe nu este aplicabil în această ipoteză, câtă vreme nulitatea absolută vizează actul juridic principal încheiat între cele două părţi contractante, iar pârâta intimată nu are calitatea de terţ achizitor, deci de subdobânditor cu titlu oneros prin act subsecvent, ci de prim cumpărător, adevărat că sub titlu oneros. Principiul invocat de către intimată însoţeşte toate actele juridice atâta timp cât nu sunt sancţionate cu nulitatea absolută, dar, odată intervenită o astfel de sancţiune, ceea ce poate salva actul juridic este excepţia ce protejează pe terţul achizitor cu titlu oneros, iar nu principiul general mai sus enunţat (C.A. Timişoara, s. com., dec. nr. 47/2008, în BCA nr. 2/2008 şi în

Procedura insolvenţei, vol. II, p. 375).

2) Potrivit dispoziţiilor art. 46 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 [art. 84 NLPI – n.n.], în afară de cazurile prevăzute la art. 49 [art. 87 NLPI – n.n.] sau de cele autorizate de judecătorul-sindic, toate actele, operaţiunile şi plăţile efectuate de debitor ulterior deschiderii procedurii sunt nule. Sunt exceptate de la sancţiunea nulităţii actele încheiate de debitoarea aflată în insolvenţă, autorizate de către judecătorul-sindic, respectiv actele încheiate în perioada de observaţie, în cadrul activităţilor curente, fie sub supravegherea administratorului judiciar (dacă debitoarea a solicitat reorganizarea şi nu i-a fost ridicat dreptul de administrare), fie sub conducerea administratorului judiciar (dacă debitoarei i-a fost ridicat dreptul de administrare). Dacă instanța de fond respinge acțiunea în constatarea nulității pe considerentul că a operat principiul validităţii aparenţei în drept – error communis facit ius –, regulă de drept menită să înlăture efectele nulităţii actului juridic civil încheiat într-o situaţie de eroare comună, obştească, atunci instanţa de fond a aplicat eronat dispoziţiile art. 46 alin. (1) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenţei [art. 84 NLPI – n.n.] la situaţia de fapt stabilită. Astfel, din simpla lectură a textului de lege menţionat, se observă că acesta nu distinge după cum actele ce intră în sfera sa de reglementare au fost încheiate după pronunţarea hotărârii de deschidere a procedurii insolvenţei sau în intervalul de timp dintre pronunţare şi publicarea hotărârii în Buletinul procedurilor de insolvenţă, toate aceste acte fiind nule. O asemenea distincţie nici nu ar fi justificată dacă avem în vedere scopul introducerii acestei sancţiuni, respectiv pentru a împiedica debitoarea ca, prin încheierea unor asemenea acte, să prejudicieze creditorii. Deschiderea procedurii insolvenţei este defi nită de art. 3 pct. 4 lit. b) din Legea nr. 85/2006 [art. 5 pct. 25 NLPI – n.n.] ca fiind data pronunţării sentinţei judecătorului-sindic, în cazul în care

cererea de deschidere a procedurii a fost formulată de un creditor, situaţie ce se regăseşte în prezenta cauză, şi nu data publicării în Buletinul procedurilor de insolvenţă, a efectuării menţiunilor în registrul comerţului ori a comunicării hotărârii către debitoare. Pe de altă parte, Curtea a apreciat că, în cauză, nu sunt întrunite condiţiile principiului aparenţei în drept, pârâta nefăcând dovada erorii comune, invincibile, în care s-a aflat, respectiv a bunei sale-credinţe mai presus de orice îndoială. În acest sens, în doctrina juridică s-a menţionat faptul că persoana ce invocă acest principiu trebuie să fi fost într-o „eroare legitimă" în care ar fi putut să se afle orice persoană rezonabilă, în aceeaşi situaţie, sau o „eroare comună", invincibilă. Aparenţa a fost definită ca existenţă a unor semne exterioare de natură să inducă terţilor credinţa în realitatea unor situaţii juridice, determinând, în condiţiile legii, preeminenţa acelei situaţii faţă de realitate. În cadrul elementului material al ideii de aparenţă, este necesar să nu existe nicio îndoială în privinţa bunei-credinţe a celui avantajat de ideea de aparenţă. Mai mult, aparenţa trebuie să fie în măsură, din punct de vedere psihologic, să creeze credinţa oricărui subiect de drept prudent că este vorba de legitimitatea dreptului celui cu care se doreşte să se intre într-un raport juridic, credinţă formată în baza unui riguros examen al circumstanţelor situaţiei juridice (C.A. Ploieşti, s. civ., dec. nr. 305/2011, în CAPlBJ 2011, I, p. 126 şi în BCA nr. 5/2011, p. 23).

Acesta este un extras din lucrarea „Noul Cod al insolvenţei adnotat cu doctrină, jurisprudenţă şi explicaţii", de Viorel Terzea. Puteţi comanda cartea cu o reducere de 30% aici.

Concluziile Reuniunii ECOFIN la Bruxelles

Ministrul finanțelor publice, Anca Dragu a participat, în perioada 7-8 decembrie 2015 la Bruxelles la reuniunea Consiliului pentru Afaceri Economice și Financiare (ECOFIN) și la reuniuni cu reprezentanții Comisiei Europene, domnul Valdis Dombrovskis, Vicepreședinte – Comisar pentru moneda euro și dialog social și domnul Pierre Moscovici – Comisar pentru afaceri economice și financiare, impozitare și vămi.

În cadrul reuniunii ECOFIN, miniștrii au avut discuții privind cooperarea consolidată în domeniul taxei pe tranzacțiile financiare, baza comună consolidată de impozitare și au confirmat poziția comună privind flexibilitățile din Pactul de Stabilitate și Creștere agreată la nivelul Comitetului Economic și Financiar. Într-o intervenție avută în cadrul reuniunii, ministrul Anca Dragu a exprimat aprecierea pentru lucrările desfășurate până la acest moment pe marginea propunerii privind baza comună consolidată de impozitare și, totodată, a menționat că România susține reglementarea unor norme fiscale comune de determinare a bazei impozabile pentru companiile eligibile din statele membre, fără a viza consolidarea rezultatelor fiscale ale companiilor la nivelul unui grup fiscal european. De asemenea, a precizat că România nu sprijină recuperarea transfrontalieră a pierderilor, întrucât aceasta nu poate fi separată de consolidarea fiscală.

Miniștrii au agreat, în cadrul sesiunii informale, o declarație privind Uniunea bancară și finanțarea punte (bridge financing) pentru Fondul Unic de Rezoluție.

Comisia a prezentat propunerea de Regulament privind stabilirea unei Scheme europene de garantare a depozitelor, publicată în 24 noiembrie 2015. Miniștrii au agreat constituirea unui grup de lucru ad-hoc care să lucreze la

finalizarea cadrului Uniunii Bancare și, în acest context, să analizeze și propunerea menționată.

Președinția a informat asupra stadiului implementării Uniunii Bancare. Ministrul Anca Dragu a anunțat finalizarea cu succes a procesului de aprobare a legislației referitoare la transpunerea Directivei privind redresarea și rezoluția bancară și a Directivei privind schemele de garantare a depozitelor.

Celelalte subiecte abordate au vizat: viitorul Codului de Conduită (impozitarea afacerilor), erodarea bazei fiscale și transferul profiturilor, pachetul privind Semestrul European 2016, statisticile Uniunii Europene și Raportul anual al Curții Europene de Conturi privind execuția bugetului UE pentru exercițiul financiar 2014.

Discuțiile cu reprezentanții Comisiei Europene, domnul Valdis Dombrovskis, Vice președinte – Comisar pentru moneda euro și dialog social și domnul Pierre Moscovici – Comisar pentru afaceri economice și financiare, impozitare și vămi au avut în vedere prezentarea situației economice actuale, precum și a obiectivelor Ministerului Finanțelor Publice pentru anul următor. Reprezentanții Comisiei Europene au subliniat importanța continuării reformelor structurale și necesitatea respectării exigențelor Pactului de Stabilitate și Creștere

---

Cazierul fiscal al contribuabililor, actualizat

Ministerul Finanțelor Publice a postat pe site-ul propriu, la rubrica Transparență decizională, proiectul de Hotărâre a Guvernului privind faptele pentru care se înscriu informaţii

în cazierul fiscal al contribuabililor, potrivit legislaţiei în vigoare.

Principiile care au stat la baza modificărilor legislative din domeniul organizării cazierului fiscal, concretizate prin aprobarea Ordonanţei Guvernului nr.39/2015, sunt: îmbunătăţirea comportamentului fiscal al contribuabililor şi creşterea conformării voluntare, stabilirea unui cadru unitar şi coerent care să permită orientarea activităţilor specifice de prevenire şi combatere a evaziunii fiscale către contribuabilii cu risc fiscal ridicat, precum şi furnizarea informaţiilor fiscale necesare evidenţierii modului de respectare a disciplinei financiare de către contribuabili. În acest sens, au fost analizate şi inventariate actele normative care cuprind sancţiuni pentru nerespectarea legilor fiscale, contabile, vamale şi a celor care privesc disciplina financiară.

Prin proiectul de hotărâre se propune:

- introducerea în anexă a unor fapte noi faţă de cele care se regăsesc în Hotărârea Guvernului nr.31/2003, a căror săvârşire reflectă un comportament fiscal inadecvat;
- eliminarea unor fapte care, în prezent, se regăsesc în anexa la Hotărârea Guvernului nr.31/2003 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanţei Guvernului nr.75/2001 privind organizarea şi funcţionarea cazierului fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, întrucât actele normative sau unele articole din acte normative care prevedeau şi sancţionau faptele au fost abrogate;
- introducerea în anexă a faptelor care, începând cu 1 ianuarie 2016, constituie contravenţii sau infracţiuni şi se sancţionează conform prevederilor Legii

nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală şi ale Legii nr.227/2015 privind Codul fiscal;
- abrogarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr.31/2003 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanţei Guvernului nr.75/2001 privind organizarea şi funcţionarea cazierului fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

Acest act normativ abrogă Hotărârea Guvernului nr.31/2003 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea Ordonanţei Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea şi funcţionarea cazierului fiscal, cu modificările şi completările ulterioare.

Aprobarea formularului (014) „Notificare privind modificarea anului fiscal”

În Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 914 din data de 10 decembrie 2015 a fost publicat Ordinul preşedintelui Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală nr. 3495/2015 pentru aprobarea modelului şi conţinutului formularului (014) „Notificare privind modificarea anului fiscal”.

Având în vedere dispoziţiile art. 16 alin. (5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările şi completările ulterioare, în temeiul art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea şi funcţionarea Agenţiei Naţionale de Administrare Fiscală, preşedintele ANAF a emis Ordinul care aprobă modelul şi conţinutul formularului

(014), instrucţiunile de completare, caracteristicile de tipărire, modul de utilizare şi de arhivare a formularului.

Formularul se utilizează de către contribuabili pentru efectuarea opţiunii de modificare a anului fiscal și se depune la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data începerii anului fiscal modificat sau de la data înregistrării contribuabilului, după caz. Formularul se completează în două exemplare, înscriindu-se cu majuscule, citeţ şi corect toate datele prevăzute:

- un exemplar, semnat conform legii, se depune la unitatea fiscală, direct la registratură, sau la poştă, prin scrisoare recomandată
- un exemplar se păstrează de către contribuabil

Evoluţia încasărilor ANAF în 2015

Agenţia Naţională de Administrare Fiscală a publicat joi, 10 decembrie 2015, un comunicat referitor la evoluţia încasărilor ANAF în decursul anului 2015.

În primele 11 luni din 2015, veniturile în sumă de 180,57 mld lei reprezintă o depășire cu 7% (indice nominal) și cu 12, 15 mld lei (în cifre absolute) a veniturilor colectate în perioada similară a anului 2014. Încasările din TVA au fost 5, 14 mld lei (+11% indice nominal) mai mari decât în aceeași perioadă din 2014. De asemenea, raportat la programul inițial de încasări, gradul de realizare este de 104%.

În comunicat se menționează faptul că, potrivit prognozei de toamnă a Comisiei Naționale de Prognoză, creșterea economică

a fost de 3,6%, în timp ce încasările suplimentare din 2015 au crescut cu 7% față de cele înregistrate anul trecut. De asemenea, se subliniază faptul că, în perioada de creștere economică, sarcina fiscală a fost diminuată considerabil printr-o serie de măsuri care au micșorat, implicit, impactul pozitiv al creșterii economice în colectare.

Totodată, în perioada analizată, deflaţia de 1,64% a afectat nominal veniturile colectate de ANAF.

Măsurile de relaxare fiscală care au influenţat nivelul colectării sunt:

1. scăderea CAS cu 5 pp
2. neimpozitarea profitului reinvestit
3. diminuarea taxei „pe stâlp” de la 1,5% la 1%
4. creşterea vărsămintelor la pilonul II de pensii
5. scăderea TVA la alimente de la 24% la 9% (se face precizarea că nu doar alimentele au beneficiat de o cotă redusă de TVA, dar şi băuturile non-alcoolice, animalele şi păsările din specii domestice, seminţele şi ingredientele alimentare, serviciile de restaurant şi catering)

Din aceste motive, plusul de venituri este, în principal, consecinţa nemijlocită a acţiunilor de combatere a evaziunii fiscale.

Prioritatea directorilor financiari în perioada

următoare trebuie să fie tranziția către mediul digital

- **Deși joacă un rol strategic tot mai mare, directorii financiari continuă să se concentreze în primul rând pe gestionarea costurilor**
- **Doar 49% dintre directorii financiari declară că vor avea o contribuţie importantă la transformarea digitală a afacerii**
- **Directorii financiari nu pot aprecia deocamdată impactul pe care tranziția către mediul digital îl va avea asupra organizației**

Directorii financiari (CFO) continuă să se concentreze mai mult pe gestionarea costurilor şi pe stabilirea bugetelor decât pe extinderea rolului lor strategic, deși relaţia cu directorii generali (CEO) a devenit tot mai strânsă în ultimii trei ani, pe măsură ce directorii financiari şi-au asumat rolul de consilieri strategici ai directorilor generali, se arată în cea de-a cincea ediție a studiului EY – *Partnering for performance.*

Studiul EY are la bază un sondaj derulat la nivel global în rândurile a 652 de directori financiari și directori generali. Conform studiului, 82% din directorii financiari consideră că atunci când colaborează cu directorul general în procesul de luare a deciziilor legate de fuziuni şi achiziţii, de managementul performanţei, de trecerea la mediul digital şi de redefinirea modelului operaţional al afacerii, cele mai importante contribuţii ale lor continuă să se limiteze la dimensiunea financiară tradiţională.

Bogdan Ion, Country Managing Partner EY România, explică: *“Directorii generali s-au bazat foarte mult pe directorii financiari în perioada crizei ca să gestioneze optimizările de costuri şi să-şi protejeze firmele. Acum, în contextul stabilizării economiei, directorii financiari trebuie să asigure echilibrul fragil între nevoia de control al costurilor şi nevoia de creştere. Adică între disciplina financiară şi asumarea de noi riscuri, care să ducă la creştere şi la inovare.”*

Accelerarea business-ului digital

Deşi se implică tot mai mult în definirea direcţiilor strategice ale afacerii, directorii financiari se pare că nu au realizat în totalitate rolul pe care ar trebui să îl joace în tranziţia către digital, un factor cheie care afectează afacerile din prezent. Această trecere are un efect disruptiv asupra afacerii în ansamblu şi asupra modelelor operaţionale ale organizaţiei.

Doar 50% dintre directorii financiari fac din tranziţia către un model digital de afaceri o prioritate de top în următorii trei ani, conform studiului, şi doar 49% dintre ei cred că vor avea o contribuţie importantă sau foarte importantă în cadrul acestei tranziţii. Aceste date arată faptul că mulţi directori financiari nu înţeleg pe deplin impactul pe care universul digital îl va avea asupra afacerii, şi nici responsabilitatea care le revine în derularea și implementarea acestui proces de transformare.

Directorii financiari au un rol important de jucat în această zonă, inclusiv în optimizarea mediului digital în vederea reducerii costurilor şi gestionării riscurilor de natură legală, fiscală și de reglementare, generate de mediul digital.

“Transformarea digitală reprezintă în prezent una dintre cele mai mari provocări şi oportunităţi pentru companii. Cu toate acestea, doar jumătate dintre directorii financiari îi acordă atenţia meritată. Această tranziţie are puterea de a transforma în necunoscuți liderii actuali de piaţă, într-un timp foarte scurt. Directorii financiari care nu vor lua ține cont de această schimbare vor avea mult de recuperat, pe măsură ce competitorii lor vor valorifica avantajele culturii digitale pentru a deveni lideri în industrie”, adaugă Bogdan Ion.

Parteneriatul strategic nu se limitează la mediul digital

Redefinirea operaţională şi măsurarea performanţelor sunt identificate ca fiind alte două zone prioritare în colaborarea dintre CFO și CEO. Majoritatea directorilor financiari (85%) care fac din redefinirea modelului operaţional o prioritate de top declară un nivel mai mare de colaborare cu directorii generali. Conform studiului, măsurarea performanţelor organizaţiei reprezintă una dintre zonele cheie unde directorii financiari simt că trebuie să aibă o contribuţie mai mare.

“Rezultatele arată limpede că directorii financiari şi directorii generali trebuie să lucreze împreună pentru a menține un echilibru între analiza trecutului și viziunea de business, orientându-și în egală măsură atenția asupra digitalizării afacerii. Iar pentru dezvoltarea unui parteneriat performant este esențial ca directorii financiari să se concentreze pe valoarea pe care o pot genera dincolo de controlul costurilor,” concluzionează Bogdan Ion.

Executarea silită a redevenţelor miniere şi petroliere majorate prin Ordonanţe de Guvern

Problema redevenţelor este una controversată, care a avut un parcurs sinuos, din perspectiva actelor normative prin care în mod succesiv s-a încercat majorarea cuantumului lor. Autorul, Andrei Iancu, expune istoricul reglementării în materia redevenţelor miniere şi petroliere şi a evoluţiei jurisprudenţiale, constată stadiul actual şi analizează problematica executării acestor venituri ale bugetului de stat. În final, prin raportare la reglementările recent adoptate în materie procedural fiscală, sunt formulate şi încercări de a anticipa evoluţia lucrurilor în viitor în această materie.

Deşi redevenţele sunt şi rămân în atenţia dezbaterii publice şi politice, în raport de declaraţiile des întâlnite în mass-media referitoare la cuantumul pretins redus al acestora, prezentul material îşi propune să analizeze câteva aspecte strict tehnice, în legătură cu evoluţia recentă a reglementărilor cu incidenţă asupra acestui domeniu. Cu certitudine, redevenţele reprezintă un tărâm unde se întâlnesc şi se întretaie interesele concurente ale statului şi ale titularilor licenţelor de exploatare sau a concesiunilor încheiate, iar măsurile adoptate în această privinţă nu pot fi întru totul separate de contextul politic de la un moment sau altul.

Bineînţeles, beneficiarii licenţelor de exploatare şi concesionarii vor clama imperativul securităţii raporturilor juridice şi se vor opune unui cuantum ridicat al redevenţelor, invocând modul direct în care acesta se va repercuta negativ

asupra planului de afaceri creionat iniţial, cu ocazia încheierii contractului de concesiune sau acordării licenţei.

În contrapunere, statul va invoca faptul că resursele exploatate aparţin patrimoniului public şi va accentua faptul că ne aflăm pe tărâmul dreptului public, unde părţile nu se află în poziţii de egalitate juridică. Neîndoielnic, se va spune că aceste resurse sunt epuizabile şi, pe termen lung, exploatarea lor trebuie să aducă beneficii considerabile bugetului de stat, care să contrabalanseze dispariţia lor, pentru a fi în prezenţa unei relaţii cu adevărat echitabile.

Cu toate acestea, consider că nu aici este locul potrivit pentru a analiza circumstanţele politice şi economice care au condus la adoptarea unor măsuri sau chiar, aş îndrăzni să spun, la schimbarea opticii legiuitorului în această materie sensibilă.

Fără a intra în dialogul dintre părţi, purtat în esenţă pe liniile de argumentare mai sus trasate, prezenta analiză îşi propune să contextualizeze şi să interpreteze evoluţia recentă a unei problematici punctuale şi să constate starea actuală a acesteia.

Personal, consider că dialogul purtat între părţi este înşelător şi nu conduce la o reală concluzie cu privire la care dintre părţi este îndreptăţită în solicitările sale. Într-un stat în care nimeni nu este mai presus de lege, caracterizat, aşadar, prin preeminenţa dreptului, răspunsul corect nu poate fi dat altfel decât pe baza analizei juridice a problematicii, fără a permite intruziunea unor factori externi, ce ţin de situaţia economică sau politică, mai mult decât chiar regulile de drept admit. De altfel, justiţia ar trebui să fie legată la ochi, nu? Nicidecum oarbă sau indiferentă faţă de realităţile sociale, dar nici influenţată de acestea.

În final, îmi voi permite să expun şi interpretarea proprie cu

privire la aspectele analizate, ieşind, aşadar, din registrul „constatărilor”, însă strict pentru a încerca o anticipare a evoluţiei acestui subiect în perioada următoare.

Încercările repetate de majorare a cuantumului redevenţelor miniere şi petroliere prin Ordonanţă de Urgenţă

Majorarea impusă prin O.U.G. nr. 101/2007. Din raţiuni ce ţin de intenţia legiuitorului de a creşte veniturile bugetului de stat provenind din redevenţe, precum şi în considerarea vocilor critice care afirmă că redevenţele negociate ar fi disproporţionat de scăzute în raport cu beneficiile titularilor acestor exploatări, de-a lungul timpului s-a încercat majorarea cuantumului acestora.

Într-o primă etapă, această intenţie s-a materializat prin adoptarea Ordonanţei de urgenţă a Guvernului nr. 101/2007, prin care, în mod unilateral a fost majorat cuantumul redevenţelor, urmând ca, într-o manieră ambiguă, să fie încheiate acte adiţionale în acest sens, între titularii licenţelor de exploatare şi „autoritatea competentă”.

Distinct de contradicţia evidentă dintre majorarea unilaterală a unei redevenţe, prin efectul legii şi necesitatea încheierii unui acord de voinţă în acest scop, problema majorării cuantumului acestor venituri bugetare necesită o analiză ceva mai profundă.

Achiesez întru totul la argumentele prezentate pe larg într-o lucrare recentă, dedicată contenciosului fiscal, conform cărora rezolvarea problemei depinde de răspunsul pe care îl dăm întrebării dacă redevenţele sunt venituri fiscale. Neîndoielnic, aşa cum observă în mod riguros autorul menţionat, redevenţele au o natură contractual-administrativă şi, în niciun caz, nu sunt creanţe fiscale. În acest sens, trebuie observată o distincţie foarte importantă şi edificatoare în privinţa confuziilor întreţinute în acest

domeniu: aplicarea regimului de administrare specific creanţelor fiscale unei creanţe bugetare nefiscale nu îi schimbă acesteia nicidecum caracterul său.

Fără a încerca o reluare a tuturor aspectelor expuse în lucrarea la care am făcut referire, pentru o mai bună înţelegere a problematicii, voi încerca în cele ce urmează să rezum argumentele acolo expuse şi care demonstrează, în opinia mea, faptul că redevenţele nu sunt creanţe fiscale şi, ca atare, majorarea lor unilaterală, prin act normativ, este profund eronată.

În continuare față de comentariile recente legate de majorarea redevenței, din ultimul număr al revistei Tax Magazine, informațiile recente par să confirme că subiectul colectării la buget din activitatea de exploatare a resurselor minerale este o preocupare a legiuitorului. Găsiți cuprinsul noului număr al revistei Tax Magazine aici. Pentru a citi articolul integral al autorului Andrei Iancu, aveți posibilitatea să vă abonați la revistă aici.

O majorare a salariului minim pe economie trebuie corelată cu efectuarea unui studiu de impact

Referitor la declarațiile apărute în mass-media în ceea ce privește salariul minim pe economie în 2016 și exemplul statelor BRICS:

Ministerul Finanțelor Publice a arătat în mai multe rânduri că

o majorare a salariului minim pe economie trebuie corelată cu efectuarea unui studiu de impact care poate fi realizat în primul trimestru al anului 2016.

“Nu spunem, în acest moment, că va fi o creştere sau ca nu va fi o creştere, ci spunem că am început o analiză să vedem eventualele etape în care ar putea creşte salariul minim în 2016 şi ce impact ar avea asupra sectorului privat, pentru că poate fi un efect de reducere a competitivităţii firmelor româneşti, astfel încât acestea să fie nevoite să renunţe la o parte din salariaţi sau să-şi reducă producţia sau exporturile. Ar putea îndepărta investitorii în anumite sectoare de activitate, de asemenea ar putea avea un efect ascuns de migrare a forţei de muncă din zona albă în zona gri sau neagră. Creşterea salariului minim îi poate afecta şi pe noii intraţi pe piaţa de muncă, pe tineri, sau pe angajaţii cu calificare redusă”, a declarat ministrul Finanțelor Publice, Anca Dragu.

În acest moment, în urma deciziilor legislative, în sectorul public salariile au fost majorate cu 10 până la 25%. Așa că, o creștere a salariului minim pe economie, ar avea în acest sector un impact extrem de redus.

În ceea ce privește comparația cu situația din țările BRICS, Ministerul de Finanțe precizează că ministrul de resort a explicat, într-o întâlnire informală cu presa, că Romania nu este și nici nu trebuie să fie în rândul statelor în care munca nu este apreciată. “Mai mult, nivelul actual înalt de pregătire al românilor face posibil ca aceștia să activeze deja în industrii mai bine plătite. Această tendință este una certă și va continua, lucru ce conduce la creșterea nivelului de trai în România”, a declarat ministrul Finanțelor Publice, Anca Dragu.

Precizări referitoare la sumele prevăzute în proiectul de buget 2016 pentru culte religioase

În urma materialelor de presă apărute după publicarea proiectului de buget pentru anul 2016, Ministerul Finanțelor Publice a făcut următoarele precizări:

1. Proiectul de buget pentru anul viitor prevede o creștere a salariilor acordate personalului clerical și neclerical.

În cazul personalului clerical, contribuția statului la salarizarea personalului de cult CREȘTE de la 278,3 milioane lei anul acesta la peste 315,1 milioane lei în anul 2016. În cazul personalului neclerical, contribuția statului prin sume defalcate din taxa pe valoarea adaugată pentru salarizarea personalului neclerical a crescut cu 54,9% față de anul 2015, de la 188,9 milioane lei la 292,7 milioane lei în anul 2016.

2. Proiectul de buget pentru anul viitor prevede o creștere a contribuției statului, pentru sprijinirea așezămintelor religioase românești din afara granițelor, de la 12,8 milioane lei anul acesta la 13 milioane lei în anul 2016.

3. Anul viitor păstrează în buget suma de 1,3 milioane lei alocată în scopul finanțării Schitului românesc Prodromu de la Muntele Athos.

Sumele suplimentare prevăzute în bugetul 2016 pentru culte religioase, de aproximativ 150 milioane de lei au fost prevăzute ținând cont de actele normative aprobate în 2015

referitoare la creșterile salariale în acest sector. Suma suplimentară este comparabilă cu suma alocată în anul 2015 pentru construcții și reparații.

Fiscul obligat să plătească dobânzi în cuantum de peste 30 de milioane de lei pentru nerambursarea la termen a TVA către Cargill Agricultura, reprezentată de Avocații D&B David și Baias S.C.A.

Înalta Curte de Casație și Justiție a respins recursul ANAF împotriva unei sentințe pronunțate de Curtea de Apel București prin care a fost recunoscut dreptul Cargill Agricultura S.R.L., asistată de avocații D&B David și Baias S.C.A., de a primi dobânzi în cuantum de peste 30 de milioane de lei pentru nerambursarea în termenul legal a TVA.

Instanța supremă a înlăturat argumente invocate pe fond de ANAF pentru a justifica întârzierea în soluționarea cererii. Astfel, s-a respins susținerea ANAF că termenul de 45 de zile pentru soluționarea cererilor de rambursare ar fi unul de recomandare. "*Acceptarea unei asemenea susțineri ar fi fost în contradicție cu însăși esența contenciosului administrativ, reflectată în jurisprudența constantă a instanței supreme în*

privința acțiunilor în obligarea administrației fiscale să soluționeze contestațiile fiscale, atunci când acestea încalcă termenul legal de soluționare a cererilor" a declarat Dan Dascălu, Avocat Partener D&B David şi Baias.

De asemenea, Curtea de Apel București a considerat neîntemeiate susținerile ANAF în sensul că depășirea termenului de 45 de zile pentru soluționarea rambursării TVA s-ar fi realizat cu respectarea dispozițiilor legale. Printre altele, s-a reținut că ANAF nu poate susține că derularea inspecției fiscale ca urmare a schimbării categoriei de risc fiscal al Societății la mai bine de 10 luni de la data depunerii deconturilor de TVA ar fi constituit un motiv pertinent care să justifice prelungirea termenului de 45 de zile de soluționare a cererii de rambursare, atât timp cât legea prevede obligativitatea realizării analizei de risc în maximum 15 zile de la data depunerii deconturilor.

În acord cu practica instanțelor naționale din alte cauze de dobânzi, a fost reliefată în sentința de fond şi importanta rambursării la termen a TVA, astfel cum este ea dedusă din jurisprudența europeană care protejează contribuabilii de orice fel de abuzuri ale statului din această perspectivă. "*Esențială în acest context a fost hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene din Cauza Rafinăria Steaua Română C-431/12 (reprezentată de D&B David şi Baias în cauza respectivă), în care s-a reliefat că pentru contribuabil este total nerelevant motivul pentru care rambursarea excedentului de TVA a intervenit cu întârziere*" a precizat Dan Dascălu.

Acest litigiu a început în 2009, când ANAF respingea cererea de acordare de dobânzi formulată de Cargill Agricultura, întrucât organul fiscal tergiversase anterior mai bine de un an o solicitare de rambursare a TVA în cuantum de peste 100 milioane lei.

A urmat un drum extrem de sinuos, întrucât ANAF nu a refuzat să soluționeze şi contestația societății împotriva tăcerii

organelor fiscale, fiind necesar ca societatea să formuleze o acțiune pentru obligarea ANAF să emită decizia de soluționare a contestației, acțiune finalizată abia la finalul anului 2011.

După respingerea de către ANAF a solicitării de acordare a dobânzilor, a urmat o primă soluție a Curții de Apel București favorabilă contribuabilului. Înalta Curte de Casație și Justiție a trimis însă cauza spre rejudecare instanței de fond, pentru administrarea de probatorii suplimentare, în special pentru că autoritatea fiscală pretindea că acțiunea Cargill ar fi fost tardiv formulată, întrucât organele fiscale susțineau că ar fi comunicat contribuabilului încă din 2010 decizia de soluționare a contestației.

A urmat o nouă judecată în fond, în care Curtea de Apel București a pronunțat o nouă soluție favorabilă contribuabilului, reținând că ANAF susține in mod greșit că ar fi comunicat societății decizia de soluționare a contestației în anul 2010 întrucât confirmarea de primire invocata de organul fiscal ca proba nu atestă transmiterea respectivului document, ci a unui alt înscris care nu are legătura cu dosarul in discuție. Aceasta soluție a fost confirmată irevocabil prin decizia recentă pronunțată de Înalta Curte de Casație şi Justiție.

Cum speța comentată ridică numeroase aspect interesante, de largă şi maximă utilitate, este de așteptat să suscite comentarii suplimentare după aflarea motivării deciziei Înaltei Curți de Casație şi Justiție.

Echipa D&B David şi Baias care a fost implicată în susținerea cauzei care s-a finalizat printr-o soluție favorabilă societății Cargill Agricultura S.R.L. este formată din avocații specializați în litigii fiscale, Dan Dascălu şi Ana-Maria Iordache.